

ARXIU HISTÒRIC
DE LA CIUTAT DE BARCELONA
HEMEROTECA

ATENEU REPUBLICÀ CATALÀ

ADHERIT A L'ESQUERRA
REPUBLICANA DE CATALUNYA

Te set, begui

Veritable suc
de pinya
americana

LLUIS MESSEGUER

Dipòsit de gel,
gasoses i
cerveses

Montanyans, 7-Tel. 24860
B A R C E L O N A

BICICLETES - MOTOCICLETES
ACCESSORIS

**TRICICLES A PEDAL PER A
REPARTIMENT**

V. CASTELLS

CONCESSIONARI DE CICLES FRANCE-ESPAGNE

Vilanova, 1 - Tel. 52941

(Junt a l'Arc del Triomf)

B A R C E L O N A

C E R V E S E R I E S
Celler Català

Antiga casa especialitzada en
la venda de cervesa de barril
«MORITZ»

Lleuat de cervesa fresc
Cafè-Express - Aperitius i licors
de marca - Xarcuteria
Repartiment de cervesa a
domicili

Corribla, 23 i 25 - T. 12522

Martí i Julià, 2 - T. 17223

B A R C E L O N A

Esparteria i Cistelleria

DE

Joan Ferran

CORTINES
PERSIANES
ESTORES

ESPECIALITAT
EN BIMETS I JONCS

16, CARRER CARDERS, 16
BARCELONA

Vaqueria Suïssa

de

**Ramon
Brasó**

Importador i ex-
portador de llets
foranes

Puntualitat en els
encàrrecs

Servei a domicili

Especialitat per a
lleteries, hotels,
bars i cafès

Carders, 5
Tel. 19741

Barcelona

GRAN MATALASSERIA MODERNA

Llanes de primera,
Navarra, Castella i
Aragó - Culin vegetal

Miraguans

Manuel Chica

Carders, 44 * Tel. 21720

BARCELONA

Es refan matalassos
a domicili

Preus baratíssims

Descomptes als Socis

SOCIS!

Feu les vostres compres als
anunciants del Butlletí.
Recomaneu als vostres amics
que hi anunciïn.

ATENEU REPUBLICÀ CATALÀ

ADHERIT A L'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

BAIX DE SANT PERE, 42, PRINCIPAL · TELÈFON 17148

ANY II

Agost de 1934

NÚM. 6

SUMARI

- Catalunya Nació
- ◆ INDEPENDENTS SI, ISOLATS MAI
per Josep A. Trabal
- ◆ TANMATEIX EL MON CAMINA
per Josep M.ª Francés
- ◆ EL MATRIMONI CIVIL
per Camil Companys
- ◆ EL PETIT ESFORÇ
per A. Amat
- ◆ CARTA OBERTA A UN NACIONALISTA
per Salvador Esteve (Tiberi)
- ◆ RETALLS
- ◆ BIBLIOTECA
- ◆ NOTICIARI

ARXIU HISTÒRIC
DE LA CIUTAT DE BARCELONA
HEMEROTECA

JOSEP A. TRABAL

*Diputat al Parlament de la República Espanyola per Barcelona-circumscripció,
president honorari de l'Ateneu Republicà Català*

CATALUNYA NACIÓ

Independents sí, isolats mai

per JOSEP A. TRABAL

L'historiador que examini, amb la calma produïda per la distància, anys a venir, el desenvolupament dels fets ocorreguts a Catalunya des de la fundació d'«Esquerra Republicana», podrà apreciar, amb claretat meridiana, que el ressorgiment definitiu de la Nació Catalana es deu al nostre Partit i és fruit directe de la seva actuació.

Altres partits i altres homes que els d'Esquerra Republicana han treballat, en moments diversos, pel ressorgiment de la Pàtria. Just és reconèixer, que cap s'ha produït amb l'encert, l'energia i la decisió patriòtica amb que ho ha fet el nostre Partit i els homes que l'integren.

La República fou proclamada per un home de l'Esquerra: Lluís Companys, i avui és aquest mateix qui, investit de la més alta jerarquia política de Catalunya, planta cara a la fúria desbordada de la reacció antirepublicana, per a millor defensar la República.

Espero que no hi haurà cap lector amb l'excessiva ingenuïtat de preguntar ¿I això què té a veure amb Catalunya? El què: ¿La República Espanyola? Doncs tot, amic, tot. Perquè Catalunya és cabalment això: ella com a Nació i, fora de la terra pàtria, ella com esperit, com a revulsiu, com inquietud de progrés i de llibertat.

Perquè a mi, personalment, ni m'espanten els mots, ni em preocupa el seu contingut. L'única cosa que m'obliga a reflexionar és la profunditat dels sentiments que aquests expressen i la intensitat amb que són compresos i sentits per aquells que els pronuncien. Lliures! Millor, si voleu, independents. Ara bé, isolats, mai; perquè les Nacions no han estat grans pel que han fet dintre d'elles, sinó pel que ha irradiat, pàtria enfora, de la seva personalitat, de la seva obra, del seu esperit.

Hem proclamat la República i hem despertat, aguditzant-lo i unint el Poble a la nostra obra, el sentit nacional de Catalunya. Ara estem defensant la nostra obra. ¿Què té, doncs, de particular que, en lluita per la llibertat, lluitem per la nostra i per la dels altres?

Els egoismes mai prosperen. De moment potser obtenen la semblança d'un millorament; és la revifalla de la mort. En realitat solament passen a la posteritat i sobreviuen al temps els impulsos generosos, amplis, totals. L'esquifidesa és ja una mort en nèixer.

Per això, havent proclamat la República la defensem ara. I en maldar per la nostra llibertat, treballem, a l'hora, per la de tots els pobles d'Espanya. Amb l'esperança d'alliberar-los a tots.

Què l'empresa és folia? Possible que algú pugui etiquetar-la així; tot dependrà de la seva estretor mental. En tot cas és una gran empresa, digna de viure-la i capaç de donar vida a una Nació.

I el destí mai ha estat esquiu amb els pobles d'empenta i sempre, pel contrari, s'ha rigut dels porucs. Ja coneixeu la dita: «Vae Victis».

¡Ai del vençut!

Tanmateix el món camina

per JOSEP M.ª FRANCÈS

No tenim per què donar oïdes als esperits pessimistes, inclinats als mals averanys. Ells diuen, en tots els tons, que la civilització està perduda; que la raça humana és irredempta i que tornem, a pas de gegant, al punt de partida, que és la cova prehistòrica.

Fonamenten les seves afirmacions, els que així es planyen, en l'espectacle desolador que ofereix l'examen del món, en aquesta hora negra i desdibuixada. Arreu del planeta, hom registra violències i malvestats. Es maten els homes a l'Amèrica del Sud i a la freda estepa mandxuriana. Els musulmans d'una mateixa secta arriben a les mans i fan una petita guerra que costa alguns centenars de vides. Les grans ciutats de tot el món, París, Buenos Aires, Amsterdam, Santiago de Xile, s'agiten tumultuosament i reguen les pedres amb sang. Cuba, alliberada del tirà Machado, enlloc de viure assossegada i feliç, dóna la impressió d'un manicomi armat. Els Estats Units, el país de l'or, que li dèiem fins ara, s'encomana la crisi i veu topades frenètiques entre els seus soldats i els seus obrers. I com a coronament d'aquesta pel·lícula melodramàtica que és la convivència humana, en ple segle XX es desborden les neurosis i les hiperestèsies hitlerianes i donen al món un espectacle digne del Gran Turc, per no dir del mateix Atila.

I bé ¿Què? ¿Això implica la fi del món? Pobret del que s'ho pensi. Totes aquestes trifulques, grosses i petites, són baralles microbianes entre la immensitat del món. Si les vivim o en som protagonistes, la pròpia petitesa ens fa creure que la cosa té una importància descomunal. Però no ho creguéssiu pas. Tot el que s'esdevé a la terra, d'ençà que tenim ús de raó i tot allò que s'hi ha esdevingut d'ençà del quaternari, en aparèixer el primer home, no té més relleu que el que li dóna la nostra insignificància.

Som tan petits... El Pireneu ens sembla quelcom fantàstic, i no hem vist l'Himalaya! Doncs bé, l'Himalaya i el Pireneu, i totes les muntanyes del món, no són, a proporció, més sortides que les rugositats que acusa la superfície d'una pell de taronja. Ja veieu si és gran la terra! I aquesta terra, tan gran, és una bolva de pols, perduda en l'infinit, on els Observatoris cataloguen centenars de milers d'universos extraordinàriament més enormes...

Estúpida dèria, filla de la ignorància, la de l'home, o superhome, o cap d'Estat, que perquè obeeixen la seva veu uns quants miliars d'éssers, es creu, de bona fe, que és alguna cosa! Pobrissó!... No hi ha un Hitler, ni un Mussolini, ni un Napoleó, ni un Lluís XIV, ni un Cèsar, que pugui afegir un través de dit a la seva alçària, ni modificar d'una dècima la temperatura, ni impedir un ruixat, ni aturar un terratrèmol...

I les atzagaiades o els atropells d'aquesta pobre genteta podran desviar la marxa de la civilització, que és una força immaterial i imponderable, que va a la seva i fa la seva via, per damunt de races, de pobles, de cultures, de guerres i de religions?

No, amics, mai de la vida. Són massa poca cosa els dèspotes i les seves llopades, per a desfer el que hi ha fet i barrar el pas al que manca. Tots els bàrbars junts no varen aconseguir extirpar del Continent la cultura clàssica. Aquesta, bon punt en va ésser l'hora, va rebrotar i va produir el Renaixement i, amb ell, el cap de gràcia a l'Edat Mitjana.

La civilització té fluxos i refluxos, com la mar. S'apropa i s'allunya, acompassadament, i es decanta a un costat i a l'altre com els punts amb que marquem una sardana. Però, en definitiva, fa la seva via, cobreix la seva ruta sense que hi puguin res els esforços isolats o gregaris d'aquells que volen navegar contra corrent.

Tot això d'ara, passarà. Existeixen unes lleis eternes, immutables, que escapen a la percepció de la turbamulta, però hi són. I tot allò que s'adigui a aquestes lleis ignotes perdurarà a través del temps i de l'espai. Tot allò que pretengui desvirtuar o contradir aquestes lleis eternes es trencarà a bocins sota el pes del món que camina. I feixismes, despotismes, supersticions religioses, privilegis de classe, odis de raça, guerres d'extermini, esclavatges, econòmics o imperialistes, tot això té la solidesa d'un castell de cartes de jugar, que caurà a terra per no redreçar-se més, quan arribi l'hora. La solidaritat humana, l'amor al proïsme, la generositat, la justícia, l'honor, són sentiments que rutllen a compàs del món que camina i duraran tant com el món.

El Matrimoni Civil

per CAMIL COMPANYS

Els Jutges Municipals tenen l'obligació de facilitar gratuïtament als ciutadans les instruccions que els hi siguin precises per a la celebració del matrimoni civil; però com que els tràmits necessaris per a tal acte, a pesar de la reforma aprovada pel Parlament d'Espanya, per Llei de 28 de juny del 1932, resulten encara excessivament complicats, no serà sobrer escriure unes ratlles per a cooperar a aque els ciutadans s'enterin dels documents que es necessiten per a contraure matrimoni.

Cal, en primer lloc, proveir-se de la partida de naixement, la qual ha de demanar-se al registre civil del lloc on s'hagi nascut, i en aquesta oficina han de lliurar-la gratuïtament dintre del termini de 5 dies.

S'ha d'obtenir també el certificat de solteria o de viduitat (segons sigui solter o vidu la persona que es proposi casar-se) i per a la qual cosa s'ha d'anar al delegat de barri (abans alcalde de barri), acompanyat de dos testimonis que tinguin cèdula, per a que faci el corresponent certificat que després s'ha de portar al Conseller-Delegat del districte (abans Tenència d'Alcaldia), perquè legalitzin la signatura del delegat de barri, i finalment s'ha de portar al Jutjat Municipal corresponent a la demarcació on es té el domicili, el qual expedeix, també gratuïtament, la certificació de solteria o viduitat interessada.

També s'ha d'obtenir una certificació acreditativa del lloc on s'ha tingut la residència els dos últims anys, la qual certificació s'obté de l'oficina municipal del cens presentant-hi la mateixa certificació del delegat de barri que ha de servir per a obtenir el certificat de solteria o viduitat.

Si el que es proposa contraure matrimoni és vidu, necessita també la partida de defunció de l'últim consort.

Quant el que es proposa contraure matrimoni és menor d'edat, és a dir, si és menor de 25 anys (des de 1er. de gener del 1935, la majoria d'edat a Catalunya serà ja als 21 anys), necessita una certificació de la llicència o consentiment patern, el qual ha d'atorgar-lo el pare, en defecte del pare la mare, en defecte d'aquests dos, l'avi, si tampoc en tingués, l'àvia, i si tampoc en tingués, el Consell de família, compareixent al Jutjat Municipal de la demarcació amb dos testimonis.

Amb els documents esmentats, els que es proposen contraure matrimoni han d'anar al Jutjat Municipal de la demarcació on tinguin el domicili i en el cas de què tinguessin el domicili en diferenta demarcació poden escollir entre un i altre Jutjat, i allí els hi facilitaran un imprès que hauran de signar, sollicitant al Jutge que els casi. En virtut d'aquella petició el Jutjat publica un edicte anunciant el propòsit de contraure matrimoni, el qual s'ha de posar durant 15 dies en el tauló d'edicte d'aquell Jutjat i dels Jutjats Municipals de les demarcacions on els contraents hagin tingut el domicili durant els dos anys últims.

Transcorregut aquell termini ja pot contraure's el matrimoni, el qual es celebra davant del Jutge Municipal que llegeix l'article 56 del Codi Civil Espanyol, que traduït literalment diu:

«Els consorts estan obligats a viure junts, guardar-se fidelitat i socorrer-se mútuament.» Seguidament el Jutge pregunta a cada un dels contraents si persisteix en la resolució de celebrar el matrimoni, i respost per aquests que «sí», els declara marit i muller respectivament i es signa la corresponent acta del llibre del Registre Civil, que a més del Jutge i Secretari, signen els contraents i dos testimonis.

El Jutjat està obligat a tramitar els expedients de matrimoni civil gratuïtament; de manera que les despeses són reduïdes, ja que les partides de naixement i solteria només ha de posar-se una pòl·lica de 0'25 ptes. i a l'acta de matrimoni una de 1'50 ptes. És lloable que s'obligui als Jutjats Municipals a que facin aquests treballs gratuïtament; però en la pràctica resulta que no tenint els Jutjats retribució de l'Estat (ja que, com és sabut, cobren els seus honoraris dels interessats d'acord amb un aranzel) i donant-los-hi molta feina la tramitació dels expedients de matrimoni civil (especialment a Barcelona-capital, on es celebren uns 600 matrimonis cada mes), molts Jutjats ho fan de mala gana i és vergonyós l'espectacle que a diari pot veure's a alguns d'ells, on les persones que es proposen contraure matrimoni i les que desitgen assistir a l'acte, s'han d'esperar una i dues hores al passadís del local on estan instal·lats els Jutjats, sense que ni tan sols tinguin una cadira o un recó de banc on poder seure. A més, els locals on es celebren els matrimonis són reduïts, instal·lats en finques antigues, de condicions higièniques defectuoses i molt poc estètiques, és a dir, en locals gens apropiats per a celebrar-hi actes d'aquesta mena.

Moltes són les modificacions que convindria fer en la tramitació dels expedients de matrimoni civil. Algunes afecten al Codi Civil i a la Llei del Registre Civil, que promulgats l'any 1889 i l'any 1870, respectivament, resulten avui dia antiquadíssims, han d'ésser objecte d'una Llei del Parlament Espanyol, i per ara no és d'esperar que aquell Parlament se'n preocupi. Però altres, com les molèsties que s'ocasionen als interessats i que abans hem fet esment, poden esmenar-se fàcilment i cal confiar en que no perduraran.

El petit esforç

Amb molta freqüència vinc observant la manca d'assistència dels socis del nostre Ateneu.

Sempre que celebrem conferències, converses o assemblees, estenc la mirada a la sala d'actes i no puc contenir-me i exterioritzar la meua més enèrgica protesta.

Per què no hem d'assistir amb més quantitat a les conferències, assemblees i sortides culturals que tant beneficioses són pel desenvolupament del centre?

No m'explico com comptant amb més de cinc cents socis el nostre Ateneu, sempre ens trovem els mateixos (unes desenes) i d'aquests mateixos, cada vegada menys, la qual cosa em sembla impossible, puix crec que tots hauríem de tenir interès en que l'Ateneu s'enlairés, la qual cosa només és possible amb l'assistència ininterrompuda al nostre estatge.

Així, apreciats consocis, jo crec que amb un mínim d'esforç per part de tots s'enlairaria l'Ateneu en forma insospitada per nosaltres.

El petit esforç de la vostra assistència us demana el vostre consoci,

A. AMAT

NOTA: Preguem als consocis que per ajudar a satisfer les despeses corresponents a la publicació del Butlletí abonin vint cèntims per cada exemplar que se'ls hi entregi

SOCIS:
Feu les vostres
compres als anunciant
s del Butlletí

Carta oberta a un nacionalista

per SALVADOR ESTEVE (Tiberi)

S'ha suscitat inopinadament una petita discrepància sobre l'actitud que haurien d'adoptar vers altres regions sobre la qüestió de la nostra llibertat.

La resposta depèn de com interpretem la qüestió del moment i de com els catalans entenem la llibertat.

Com a fills de Catalunya i ciutadans de l'Univers, estem afiliats al principi de Germanor universal sens distinció de cap mena, i això ha determinat la nostra actitud.

Deure nostre i privilegi és tolerar i afavorir en el possible tot moviment nacionalista. Indubtablement, ens trobarem amb molts obstacles, i ens trobarem també amb les opinions contràries d'altres. Dintre aquests cassos, jo crec que no hem de presentar-nos com els millors intèrprets del nacionalisme, sinó exposar raonadament als contrincants les nostres conclusions de manera que se sentin influenciats per l'esperit que les exposen.

Tenim a bé recordar que una honrada diferència d'opinió, convenientment declarada, uneix els cors encara que els cervells estiguin curulls d'arguments contraris.

Amb tot, tan sols estem encara dintre l'evolució i jamai el nostre coneixement, ni la nostra manera d'expressar-lo, seran suficients per assegurar la infalibilitat, que és tal vegada l'herència de l'Esser Perfecte.

Els nostres grans pensadors ens diuen que la veritat no pot expressar-se des d'un sol punt de vista, i, per consegüent, no hi ha cap raó perquè davant l'opinió aliena ens enfadem. Pel contrari, seria més adequat a l'esperit de Germanor procurar arribar al punt de vista dels que difereixen del nostre, per a descobrir un nou mitjà de transmetre la veritat.

La filosofia ens diu que anem de veritat a veritat. El que ens sembla veritat des d'un nivell inferior, pot no semblar-ho quan arribem a un nivell superior, i, per tant, no hi ha raó de què ens separem dels que expressin la mateixa veritat en distinta forma, o una altra veritat sota l'aspecte que ells la comprenguin.

L'època dels dogmatismes intel·lectuals ha desaparegut per complet, i si Catalunya és capdavantera, precisament és per la seva llibertat d'opinió i de fe en si mateixa.

El nostre venerable President encarna aquest principi i tenim el deure i privilegi d'ajudar-lo i seguir-lo. Els diversos moviments que Catalunya per la seva llibertat ha sostingut contra els seus opressors, són un exemple del nostre entusiasme, i convençuts com estem de la nostra missió de comunicar a la resta del món el nostre ideari de Llibertat i Germanor, tota mani-

festació de menyspreu d'aquest és compatible amb el principi de Germanor.

Tal vegada m'objectareu que algunes individualitats d'altres pobles ibèrics no són tolerants amb la nostra nacionalitat, i per consegüent, no responen a l'esperit de que ens acostem amb ells. Si fos així, la qual cosa no crec, compte d'ells és, i per això no hem de deixar la nostra actitud. Quan els nostres principis siguin combatuts, hem de refutar lògicament els seus atacs, recordant que són també nacionalistes, encara que no atrets vers el nostre nacionalisme.

El nacionalisme català és tan democràtic i humà, que una vegada s'ha infiltrat dintre els nostres cors, ja no podem odiar a cap ésser de l'univers. Com a fermes adalits del nacionalisme català, ens convé vivificar l'esperit d'amor per a tots i així assegurar el nostre progrés. És més la importància d'aquest progrés, és incomparablement més gran que l'ajut que podem portar amb la nostra vida i ensenyances.

Vivim, doncs, la vida de Germanor entre els oposants i divergents punts de vista, que són tan naturals dintre el nostre poble. Aleshores serem fidels imitadors del nostre veritablement gran i plorat primer President de Catalunya, En Francesc Macià.

EUREKA!

El mot «Eureka», emprat actualment com a proverbi, és d'origen grec i significa «ho he trobat». La seva divulgació és deguda a Arquímedes, famós matemàtic i geòmetra de l'antiguitat, nascut a Siracusa fa 2221 anys.

Aquell savi de l'antiguitat, un bon dia, al banyar-se, va donar-se compte que el seu cos pesava menys i se li va suggerir el cèlebre principi d'Arquímedes, que consisteix en afirmar que «tot cos submergit en un fluid, perd del seu pes una quantitat igual al que pesa un volum de fluid igual al del cos». Tal va ésser l'alegria d'Arquímedes en donar-se compte d'aquella sensació en posar-se al bany, doncs feia temps que estava cercant la manera de saber la quantitat de metall que s'havia emprat en la construcció d'una corona, sense desfer-la, que sense pensar en el que feia va sortir despullat al carrer cridant: Eureka! Eureka!

LA TASCA DE LA INQUISICIÓ

Segons l'estadística publicada pel periòdic catòlic espanyol «La bandera catòlica», corresponent al 29 de juliol de 1833, la tasca dels renomats inquisidors Torquemada, Diego Deza i Adrià de Florència, va ésser la següent:

Per Torquemada: pecadors cremats vius, 10.220; cremats en estatua, 6.840; condemnats a altres càstigs, 97.371.

Per Diego Deza. cremats vius, 2.592; cremats en estatua, 827; condemnats a altres càstigs, 48.059.

Per Adrià de Florència: cremats vius, 1.620; cremats en estatua, 560; condemnats a altres càstigs, 21.835.

DIMENSIONS DE LA TERRA

Mesures de precisió efectuades el segle XVIII, varen comprovar que el radi

equatorial és de 6.378 quilòmetres i que el radi polar és de 6.356 quilòmetres, o sigui 22 quilòmetres menys que aquell.

El pic de Guarisincar, en l'Himalaia, considerat con la major altitud de la terra, té 8.840 metres sobre el nivell de la mar: la fossa de Neró, situada prop de les illes Carolines, considerada com la depressió oceànica major, té 9.634 metres sota el nivell de la mar.

Establerta la proporció entre la terra i una esfera de sis centímetres de diàmetre, o sigui del tamany d'una taronja, resulta que en aquesta la depressió polar equivaldria a menys d'una dècima de mil·límetre, és a dir, una quantitat inapreciable a la vista. En quant a les desigualtats produïdes pels relleus muntanyosos, no es notarien i apareixeria l'esfera completament llisa.

LA LLEI DE GRESHAM

Una de les afirmacions més curioses i més exactes d'economia política, és l'anomenada Llei de Gresham, el qual va afirmar que «en tots els països en què dues monedes legals estan en circulació, la moneda dolenta treu sempre el lloc a la moneda bona». De moment, això sembla una paradoxa, però és una realitat que tots haureu pogut comprovar i d'una manera ben gràfica si en alguna ocasió heu jugat a cartes i ha circulat alguna peça de deu cèntims d'aquelles de la «barbeta» o alguna pesseta sevillana. La peça dolenta és la que sempre està sobre la taula. La moneda bona preferim guardar-la i la que creiem dolenta i defectuosa és la primera que entreguem en les transaccions, i per aquesta raó, quan es posen en circulació monedes o bitllets nous, amb prou feines se'n veuen circular, i en les transaccions continuen utilitzant-se les antigues monedes i bitllets que estan més desgastats i que i ha més perill de que siguin falsos.

B I B L I O T E C A

S'estan ultimant els treballs de reorganització de la biblioteca. Per tant, aquells socis que tinguin el propòsit de fer donatiu d'algun llibre els preguem que ho facin abans del proper mes de setembre, en el Butlletí del qual mes publicarem l'índex general dels volums.

N O T I C I A R I

EXTRACTE DE L'ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DEL 10 DE GENER

Comença l'Assemblea a les deu de la vetlla, sota la presidència del Dr. Trabal, i amb assistència de 150 socis. Es llegeix l'acta de l'Assemblea anterior i queda aprovada. Es passa a la lectura de l'estat de comptes, que també queda aprovat. La presidència dóna compte d'unes gestions fetes respecte del local del carrer de Carders, per tal de fer una fusió amb el nou Centre format en aquell local. Queda nomenada una comissió integrada pels socis senyors Camil Companys, Anton Banús i Ferran Pujadas, per tal de fer les gestions necessàries amb el Centre del carrer de Carders, la qual comissió donarà compte de les gestions realitzades davant d'assemblea extraordinària que serà convocada oportunament.

Durant el curs de l'assemblea han fet ús de la paraula els socis senyors Canyadas, Novell, Casas i Caminals.

En acabar l'assemblea, i a proposta del senyor Canyadas, es guarda un minut de silenci a la memòria del que en vida va ésser el president de la Generalitat, Francesc Macià.

EXTRACTE DE L'ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINÀRIA DEL 24 DE FEBRER

Comença l'assemblea a les deu de la vetlla sota la presidència del doctor Trabal, i amb assistència de noranta socis. Totseguit es va a l'elecció del nou Consell Directiu, i després de feta la votació, queda elegit el següent Consell Directiu:

President, Dr. Ginés Mayoral.

Vicepresident primer, En Ramon Rotellà.

Vicepresident segon, Sr. Camil Companys.

Secretari, Sr. Joan Mayol.

Vicesecretari, Sr. Joan Avellana.

Tresorer, Sr. Antoni Banús.

Comptador, Sr. Ferran Pujadas.

Vocals: Sr. Andreu Sanahuja; Sr. Josep Canyadas; Sr. Josep Orquin; senyor Agustí Sánchez; Sr. Lluís Meléndez.

Acte seguit passa a ocupar la presidència el nou president, Dr. Mayoral, en mig d'aplaudiments adreçats al president sortint, Dr. Trabal, i al nou, Dr. Mayoral.

La comissió nomenada la darrera Assemblea dóna compte de les seves gestions relatives a la possible fusió amb el

Centre del carrer de Carders i l'assemblea acorda no fusionar-se.

Són aprovades tres proposicions que es presenten signades per varis socis.

Primera: Canviar el nom de l'Ateneu Nacionalista Català per el d'Ateneu Republicà Català.

Segona: Que es nomenin presidents honoraris de l'Ateneu l'honorable president de la Generalitat, En Lluís Companys, i al doctor Josep A. Trabal.

Tercera: Que es nomeni soci de mèrit a En Josep Banús.

CEDULES SORTEJADES

EL DIA 10 D'ABRIL

Cèdula número 40, d'En Jordi Gabriel.

Cèdula número 60, d'En M. Rubió Tudurí.

Cèdula número 152, d'En Joan Morera.

Cèdula número 155, d'En Joan Morera.

Cèdula número 163, d'En Ferran Puja-das.

Cèdula número 175, d'En Josep Guasch.

Cèdula número 198, d'En Josep Ramis.

Cèdula número 210, d'En Artur Comas.

Cèdula número 222, d'En J. Coma Roura.

Cèdula número 225, d'En J. Coma Roura.

Cèdula número 249, d'En G. Segura Pérez.

Cèdula número 340, d'En G. Segura Pérez.

MOVIMENT DE SOCIS

Altes del mes de maig:

Senyors Aveñí Llovera, Antoni Mases, Joan Fontelles Anguera, Jacint Asencio Portada, Maria Llagostera Llauredó, Josep Gregori Aloy, Alfons Bayó Dubà, Pere Castelló Abós, Josepa Pasqual Rufi, Joan Carreras Solé, Joan Gómez Gómez, Albert Aledo Juvé, Frederic Saldanya Casamian, Josep A. Martínez Molina, Joan

Riera Vidal, Francesc Bernades Pont, Lluís Montesinos Buil.

Baixes voluntàries del mes de maig:

Jaume Vidal Lloret, Josep López Solé, Remigi Raudé Vidal, Martí Segué Membrilla.

Altes del mes de juny:

Senyors Lluís Amich Caballé, Manuel Méndez Mauri, Manuel Barra Carces, Camil Ivern Riambau, Modest P. Valentí, Santiago Bassols Pasqual, Julià Torres Samitier.

Baixes voluntàries del mes de juny:

Vicents Caralt Odena, Josep Ayala Ferrándiz, Miquel Vidal Mitjans.

Donat de baixa per manca de pagament:

Joan Escudé Travaglia i Teresa Bayona.

VISITA COL·LECTIVA

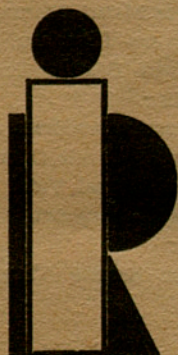
A L'OBSERVATORI FABRA

Pel diumenge, dia 26 d'agost, hem organitzat una visita col·lectiva a l'Observatori Fabra. Ens reunirem a dos quarts de deu en punt al local social. Les despeses del viatge aniran a càrrec dels respectius consocis, essent una pesseta cinquanta cèntims el pressupost aproximat.

Es prega als consocis que desitgin assistir-hi, que ho avisin almenys amb tres dies d'anticipació.

NECROLOGICA

Hem de lamentar la baixa del nostre consoci que fou en vida En Joan Canela Comallas. Noble amic i volgut company d'Ateneu, que sempre fou un dels més entusiastes col·laboradors de les coses de la nostra entitat. Descansi en pau el malaurat consoci i rebi la seva família la sincera expressió del nostre condol.

**IMPREMTA
ROMANA**

HOSPITAL, 97 · T. 12193
BARCELONA

EROTYL

Especlfic de l'

ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)

(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa y molt efíacs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulanti de l'activitat neuro-espino-médulo-genital.

Sinèrgic i homo-estimulasa de les glàndules intersicials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fòsfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dutrem

Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telefon 18631

Preu: 21'75 ptes.

CONSOCIS!

CAL QUÉ CADA UN DE VOSALTRES PORTI UN NOU COMPANYY

CONSOCIS!

FEU SIGNAR LA PROPOSTA INCLOSA AL DESSOTA, PER ALGUN
BON CATALANISTA, ESQUERRA I REPUBLICA

ATENEU REPUBLICA CATALA

Baix de Sant Pere, 42, pral.

BARCELONA

En
que viu al carrer *n.º* *pis*
sol·licita ésser admès soci actiu d'aquest Ateneu, d'acord amb els Estatuts,
..... *de* *de 193*
Socis proponentes, *El sol·licitant*

Ha estat admès soci amb el n.º *Sessió del dia*

Antic Forn de JOSEP BOSCH

Repartiment a domicili - Especialitat en borrecs de Llinàs

Carders, 13 i Tarrós, 2

Barcelona

**GRAN BODEGA
LA VINYA
DE GELIDA**

DE

Vicenç Carafi

**Vins blancs i negres des de
0'50 a 0'80 ptes. litre**

**Olis de collita pròpia des de
1'70 a 2'20 ptes.**

SERVEI A DOMICILI

CALABRIA, 134

Telèfon 34092

BARCELONA

**GRAN ASSORTIMENT DE
TOTA MENA DE
SABATILLES**

Espardenyeria Pinès

Baix de

Sant Pere, 86

BARCELONA

**GRANS TALLERS
DE FOTOGRAFIA**

J **osep Alonso**

**Especialitat en ampliacions
i reproduccions**

ES RETRATA DE NII

Saló de Sant Joan, 133 - BARCELONA

Guia del Consoci

ANTONI AMAT
Queviures
Plaça Martí Vilanova, 5

Beguda Exquisida

Pinya Tropical

ANTIC FORN
JOSEP BOSCH
Carders, 13 Tarròs, 2

JOSEP ALONSO
Taller de fotografia
Saló Sant Joan, 133

QUEVIURES FINS
J. ROLIRA
Princesa, 47 Telèfon 14298

LLIBRES D'OCASIÓ
Antoni Badía
Llibreter Boters, 17

Andreu Sanahuja
ADVOCAT
Junqueres, 14, 2. on

CARBONERIA
ANDREU ROIG
Argenters, 17

JOAN PUNSODA
PINTOR
Lladó, 4, baixos

DIPOSIT de GEL, GASO-
SES i CERVESES
LLUIS MESSEGUER
Montanyans, 7 Telèfon 24860

MATALASSERIA
MANUEL CHICA
Carders, 44 Tel. 21720

Vins i Olis
VICENÇ CARAFI
Calàbria, 134 Telèfon 54092

SEGELLS DE GOMA
Antiga casa Donadeu
Pau Iglesias, 26 (abans Princesa)
Telèfon 11118

GUARNICIONERIA
Especialitat en tota mena
d'articles de pell
A. MASES
Portal Nou, 41

VINS i APERITIVS
GRAN BODEGA
Balses de Sant Pere, 10

CERVESERIES
CELLER CATALÀ
Corribla, 23 i 25 - Telèfon 12522
Martí i Julià, 2 - Telèfon 17223

VAQUERIA SUÏSSA
RAMON MASÓ
Carders, 5 - Telèf. 19741

Espardenyeria i Cistelleria
JOAN FERRAN
Carders, 16

SABATILLES **PIÑÉS**
Espardenyeria
Baix de Sant Pere, 86

Carbons de totes menes
Salvador Mallofré Farriol
Tarròs, 12 Telèfon 24563

Reparació de calçat
ANTONI TORRES
Mònach, 4

Pascual Domingo
BARBER
Servei especial i econòmic
Parlament, 13

Bicicletes, motos i accessoris
V. CASTELLS
Carrer Vilanova - Tel. 52941

FIXEU-VOS EN ELS
ANUNCIS del BUTLLETI
cal que protegiu els
anunciants amb les
vostres compres

329.54